

Speech Mats Jonsson (2009-09-12)

Tack.....

Till alla som trott att detta inte går-

Rent statistiskt så är detta, som vi nu gjort, omöjligt. Man kan säga att för en statistiker så är vårt skolbygge en så pass liten företeelse att den inte är statistiskt säkerställd. Möjligen är vi inom felmarginalen.

Det är betydligt mera säkert eller sannolikt att vi inte byggt den här skolan, det är nog i ett globalt perspektiv inte ens helt säkerställt att vi råkar bo just här i Tofteryd och Hagshultstrakten.

De allra flesta människor i världen bor ju faktiskt INTE här, det är drygt sex miljarder människor som inte bor just här i våra socknar.

Då börjar man ju inse att chansen att man skulle råka bo på ett så ovanligt ställe, omöjligt kan sammanfalla med att vi som knappt ens säkert bor här, om nu platsen ens finns, att vi också skulle ha byggt en skola, sånt går man ju inte på i första taget.

En sån skräll är ju i teorin fullständigt otänkbart, det är bara i praktiken som sådant kan hända. Alltså fråga vem som helst utanför sockengränserna.....

Om man säger att vi är ca 600 personer här i bygden, så innebär det med jordens sex miljarder människor, att chansen att vi har gjort det här är en på 100 miljoner..... En trisslott ger en chans på två miljoner att bli miljonär, så köp gärna lotter.

Vi är en statistisk felmarginal, en perifer bugg i systemet, en gen som satt sig på tvären.

en droppe i havet,,,,,, men vilken droppe sen.

Det har under åren varit mycket upp och..... upp och upp och visst emellanåt har det varit oerhört roligt också att få vara just ordförande för denna föreningen, ja

menar, räkna på sannolikheten för att bli det va?

Det har också naturligtvis varit sorg, bedrövelse, oro, vända, bitterhet, förgrämlse, ilska

piss och pest och senapsgas. Men man har aldrig fått chansen att sura till ordentligt, för just när man tänker att nåååå nu blir jag sur, så kommer det nån och livrar

upp en. Och just när man tänkte att nu blir jag väl aldeles skogstokig, så dyker det upp nån och ställer allt tillrätta, och precis när man tänker att allt ska man behöva tänka på, så har någon annan redan tänkt till. Och då tänker man :- Att jag inte tänkte på det.....

Det är en förunderlig förening det här.....

Det är allt en stor tur att just vi har en sån tur att vi får bo just här där det vi gjort faktiskt kan göras, om än bara i praktiken, så i alla fall.

För tänk om vi bott i nåt gudsförgäta land där eget tänkande inte hade varit möjligt.

Jag har ibland debatterat med personer som anser att friskolor är ett hot mot demokratin. Friskolor hotar det demokratiska systemet. Och då har jag tänkt, fast jag

inte sagt nåt för det gör man ju inte. att jag undrar hur det hade gått för mig, för oss i ett land som bedriver just den sortens ideologi i renodlat skick, som påstår att just saker som friskolor är ett hot mot staten och sanningen.

Just en sådan ideologi har i renodlat tillstånd, prövats under långa tider i många länder.

Hur hade vi klarat oss i ett sånt land? Vi hade kanske suttit i Sibirien på vatten och bröd, vi hade varit dissidenter, oliktankande. Vi hade i dessa länder varit ett hot mot den staten.

Jag undrar hur många av oss som överlevt?

Så även om det rent statistiskt och teoretiskt är omöjligt att människor på landsbygden i Sverige, bygger en skola åt sig och sina barn så kan man glädja sig åt att inte behöva bo i ett land där det är omöjligt ja rent av förbjudet att göra det som vi gjort, även i praktiken.

Jag skulle vilja tacka en del människor här i kväll.

Inte som en och en utan som grupper.

Först men kanske inte främst vill jag tacka all som tvivlat.

Tage Danielsson sa en gång att - Utan tvivel är man inte riktigt klok.-

Det vi har gjort är ett verk av att vi trott på något. Att tro är ju som bekant också att tvivla en smula. Just detta att man tillåter sig tvivla innebär att man får gå tillbaka en gång till, tänka om, räkna om, fundera på om man verkligen ska.....

Tvivlet letar efter säkerhet och sanning. Om inte min företrädare hade tvivlat på att de utbetalningar som kom från kommunen inte var som dom skulle, så hade hon

ju aldrig satt sig ned och räknat en gång till.

Om inte vi tillåtit oss att tvivla på att iden med en byggnad placerad exakt mitt emellan byarna var det idealiska, så hade ju idén med att bygga här vid Tallnäs aldrig kommit på tal.

Utan tvivel blir man inte riktigt klok.

Tack alla ni som tvivlat på att detta är möjligt. Tack vare er så har detta blivit möjligt.

Tack också till ledande oppositionspolitiker i Sverige i allmänhet och i kommunen i synnerhet en politiker

Om inte han hade gått ut och sagt att friskolor är dåligt, fullt och fel och dom tröttnar snart och det blir elände, så hade vi aldrig förmått att sluta leden så täta.

Att se en motståndare framför sig gör att man kan fokusera. Det var kanske inte så som oppositionsrådet tänkt sig det, men tack i alla fall.

Det största tacket är till alla de här i bygden och i världen som i all tysthet och ödmjukhet, och med små nätta rörelser puttar föreningen framåt. Det är det lilla som gör det stora.

Det är inte en människas verk. Det är inte en ledares verk. Det är de många alla små goda gärningar som sammantaget likt en rullande snöboll växer sig till något så stort så att om inte ledaren ser till att hålla sig ur vägen för den framstormande massan av människor, ja då blir han fullständigt mosad.

Det är klart att han måste göra som ni säger, han är ju för tusan er ledare!!!

Ett stort tack till alla ni som vågat att ta anställning i vår förening. Att behöva bygga upp sin välfärd med att vara ekonomiskt beroende av en arbetsgivare som är så månghövdad och så lurvig som er, det är inget jobb för fegisar.

Det är en del människor som sagt till mig på sistone att:

- Utan dig Mats hade vi aldrig haft någon skola att inviga överhuvudtaget.

Det är väldigt smickrande och väldigt osannolikt. Man kan aldrig bevisa att det är just en persons förtjänst. Om det är osannolikt att 600 människor kan bygga en skola, som vi bevisligen har gjort, lär det ju vara stört omöjligt för EN person att göra detta.

Däremot kan man nästan säkert säga att:

- Om vi tillsammans inte hade byggt oss denna skola hade jag nog sannolikt inte stått här och hållit ett invigningstal.

Till sist tycker jag att vi alla tar varandra i hand och tackar varandra och säger precis som Lotta på Bråkmakargatan- Att det är inte klokt så mycket vi kan.

Nästa lördag är det årsmöte, jag tycker ni ska gå dit, för rätt som det är det slut på årsmöten som man, när det blir punkten val av ordförande, kan skröka :- omval.

Tack för dagen idag, i morgon är det en annan.